

திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா

சோகத்தூர் ராமானுஜாச்சார், பெங்களுர்

திருமங்கை ஆழ்வார் பெரிய திருமொழியில், தேரமுந்தூர் நின்ற ஆமருவியப்பனைப் பாடும் பொழுது, 'திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா! தெய்வத்துக்கரசே! செய்ய கண்ணா!' என்று முதலாகப் பாடியுள்ளார் (பெ.தி. 7.8.1). எல்லாருக்கும் ஸம்பத்கரையான - செல்வத்தை அளிக்கும் - பிராட்டிக்கும் ஸம்பத்ருபனே என்னல். அல்லது, உபயவிபூதிக்கும் நாயிகையான பிராட்டியும் 'भर्ता नाम परं नार्याः भूषणं भूषणादपि' என்றபடி உன்னாலே மேன்மையுற்றவள். श्रीधर:, श्रीनिवास: முதலியன பகவான் பிராட்டிக்கு ஆதாரமென்கின்றன.

ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரரத்னத்தில், 'कः श्रीः श्रियः परमसत्त्वसमाश्रयः कः?', 'श्रियः श्रियं भक्तजनैकजीवितम्' முதலிய இடங்களில் பகவானை திருவுக்கும் திருவாக உரைத்துள்ளார். 'श्रियः श्रीश्च भवेदग्न्या कीर्त्याः कीर्तिः क्षमाक्षमा' முதலியவும் இதையே கூறுகின்றன.

ஸ்வாமி தேஸிகனும் மும்மணிக்கோவையில், 'நின் திருத்தனக்கும் நீ திருவாகி' என்று ஸாதித்துள்ளார். 'अपाङ्गा भूयांसो यदुपरि परं ब्रह्म तदभूत्', எதன் பேரில் திருவுடைய பரிபூர்ண கடைக்கண் பார்வைகள் விழுக்கின்றனவோ அது பரப்ரஹ்மமாயிற்று, 'अप्रमेयं हि तत्तेजो यस्य सा जनकात्मजा', ஜனகரின் மகளான ஸீதை யாருடையவளோ அவனின் பெருமை அளவிடமுடியாதது, உனக்கேற்கும் கோலமலர்ப்பாவையான உனக்கு அபிமத, அநுரூப, ஸ்வரூப, ரூப, குண, விபவங்களை உடைய நின்திருவுக்கும் நீ லக்ஷ்மியாய் இருக்கிறாய் என்கை.

'श्रीरित्येव च नाम ते भगवति' என்று மிகுந்த உயர் பண்புகளால் திகழ்பவள் என்னல். எந்த சொல்லை சேர்ப்பதால் எல்லாவற்றுக்கும் மேன்மை உண்டாகுகிறதோ அந்த திரு என்னும் சொல்லே உனது பெயராக இருப்பதிலிருந்தே உன் பெருமை அளவிடற்கரிதென்று விளங்கும்.

இந்த श्री என்னும் சொல் வெவ்வேறு வினைச்சொற்களாய் வழங்கப்படுகிறது.

श्रीयते, श्रयते (श्रिज् सेवायाम्), शृणोति, श्रावयति (श्रु श्रवणे), शृणाति, (शृ हिंसायाम्) श्रीणाति (श्रीज् पाके).

'शृणाति निखिलान् दोषान् श्रीणाति च गुणैर्जगत् । श्रीयते चाखिलैर्नित्यं श्रयते च परं पदम् ॥ श्रयन्तीं श्रीयमाणां च शृण्वतीं शृण्वतीमपि ।'

இந்த श्री என்னும் சொல்லுக்கு ஆறு பொருள்கள் உள்ளன. அவைகளாவன - அடையப்படுகிறவன், அடைகிறவன், கேட்கிறவன், கேட்பிக்கிறவன், விரோதிகளைப் போக்குகிறவன், நல்ல பண்புகளை உண்டுபண்ணுகிறவன்.

'அருவுருவானவை தன்னையடைந்திடத், தானடைந்து நின்று, வெருவுரை கேட்டு, அவை கேட்பித்து, அகற்றும் வினை விலக்கி, இருதலையன்புதனால் எம்மை இன்னடி சேர்த்தருளும், திருவுடனே'

1. श्रीयते इति श्रीः - அறிவுள்ள மற்றும் அறிவற்ற பொருள்கள் தன்னை அடைந்துக் கிடக்கின்றன அதாவது அவைகளின் வெளிப்புறத்தில் தான் இருக்கிறாள். (बहिर्व्याप्ति). பகவானின் அருளை தன்னை அடைந்தவர்களுக்குப் பெற்றுத்தர சிபார்சு - பரிந்துரை - செய்பவள் ஆகவும் உள்ளாள்.

2. श्रयते इति श्रीः - தான் அவைகளை அடைந்திருத்தல் (अन्तर्व्याप्ति). மற்றும் பகவானைத் தான் அடைதல்.

3. ஸ்ரணோதி இதி ஸ்ரீ: - ஸம்ஸாரத்தில் வருத்தப்படும் மக்களின் கூக்குரலைக் கேட்கிறாள் என்னல்.

4. ஸ்ராவயதி இதி ஸ்ரீ: - அவர்களின் வருத்தத்தைப் போக்கடிப்பதற்காக எம்பெருமானையும் கேட்பிக்கிறாள், அதாவது, பரிந்துரைக்கிறாள் என்னல்.

5. ஸ்ரணாதி இதி ஸ்ரீ: - வேரிமாறாத பூ மேலிருப்பாள் வினை தீர்க்குமே என்றபடி பகவானை நாம் அடைவதிலிருந்து நம்மை விலக்கும் தீவினைகளைக் களைந்தெறிகிறாள் என்னல்.

6. ஸ்ரீணாதி இதி ஸ்ரீ: - தன்னுடைய வாத்தஸல்யம் முதலிய நற்குணங்களால் தன்னை அடைந்தவர்களுக்கு நல்ல குணங்களை உண்டுபண்ணுகிறாள் என்னல்.

இப்படியாக பலவகைப்பட்ட உயர்ந்த நற்பண்புகளால் ஸ்ரீ என்றே தனக்குப் பெயராய்த் திகழும் கடவுள் திரு என்று தேறுகிறது.

இப்பொழுது திருமாலுக்கு திருவுக்கும் திருவாகி நிறை அல்லது இருத்தல் எத்தகைத்து என ஆராய்வோம்.

ஒரு திருவுக்கு மற்றோர் திருவின் தேவை தான் என்?

'स्वया दीप्त्या रत्नं भवदपि महार्घं न विगुणं न कुण्ठस्वातन्त्र्यं भवति च न चान्याहितगुणम्', 'अनन्याधीनकल्याणमन्यमङ्गलकारकम् । जगन्निदानमद्वन्द्वं द्वन्द्वं वन्दामहे वयम् ॥', 'भावार्थो भगवति युवां दम्पती दैवतं न:', 'तुल्यशीलवयोवृत्तां तुल्याभिजनलक्षणाम् । राघवोर्हति वैदेहीं तं चयमसितेक्षणा ॥', 'यथा सर्वगतो विष्णुस्तथैवेयं द्विजोत्तम ।', 'सहृदयसहधर्मचारिणीक', 'सहधर्मचरी तव' முதலியவற்றால் இருவரும் எல்லாவிதத்திலும் ஒத்திருப்பதால், எப்படி ரத்னமானது தானாகவே விலைமதிப்பற்றதாயிருந்தும் தங்கம் முதலியவைகளால் மேலும் மெருகூட்டப் பெறும்போது அதன் மதிப்பு மேலும் கூடுவது ஏற்புடையது தானே. தனிமையிலும் கூட்டில் இன்பம் அதிகம் தானே. स एकाकी न रमेत ।

இரண்டு திருக்கள் உண்மையில் உளரா? முதலிய ஐயங்களுக்குப் பதில் தேட வேண்டும்.

எம்பெருமானையும் பிராட்டியையும் தவிரச் சான்றோர்களுக்குத் திருவாக, அந்தணர் மாடு எனப்படும் வேதங்களையும் திரு எனும் சொல் குறிக்குமாதலால் வேதங்களி(ளா)ல் திகழ்பவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். 'அந்தணர் மாட்டந்தி வைத்த மந்திரத்தை, மந்திரத்தால் மறவாது என்றும் வாழுதியேல் வாழலாம் மடநெஞ்சமே' இத்யாதி.

'ऋचः सामानि यजूषि । सा हि श्रीरमृता सताम् ।', 'वेदेश्व सर्वैरहमेव वेद्यः', 'शास्त्रयोनित्वात्', 'நால்வேதம் கண்டானே', 'மிக்கஞான மூர்த்தியாய வேதவிளக்கினை', 'வேதாந்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை', 'சுடர் மிகு சுருதியுள்', 'श्रुतिशिरसि विदीप्ते ब्रह्मणि श्रीनिवासे', 'वेदान्तास्तत्त्वचिन्तां मुरभिदुरसि यत्पादचिह्नैस्तरन्ति', 'அருமறைகளொன்றி அடி தொழ அருள் வரதர் நின்ற பெருமையே', 'அருமறையந்தமமர்ந்த பண்பின்' முதலியவற்றால் இது அறியலாகும்.

ஆண்டாள், 'செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால் எங்கும் திருவருள் பெற்று இன்புறுவர்' என்கிறாள். திரு மற்றும் திருமால் இவர்களிருவரில் யார் யாரைக் காட்டிலும் உயர்ந்தவர் எனக் காணப் பராஸரப்பட்டரின் 'मातर्मैथिलि राक्षसीस्त्वयि तथैवार्द्रापराधास्त्वया रक्षन्त्या पवनात्मजाल्लघुतरा रामस्य गोष्ठी कृता । काकं तं च विभीषणं शरणमित्युक्तिक्षमौ रक्षतः सा नः सान्द्रमहागसः सुखयतु क्षान्तिस्तवाकस्मिकी ॥'

ஸரணம் எனச் சொல்லத்தக்க காகாஸூரன், விபீஷணன் முதலியோரைக் காக்கும் ராமனை விட தன்னைப் பலவகைகளில் துன்புறுத்திக்கொண்டிருந்த ராக்ஷஸிகளை த்ரிஜடை அவைகளையும் சேர்த்துக் காக்கும்படி ஸீதையை வேண்டினபோது, அதைத் தடுக்காததாலேயே அப்பொழுதே காத்த ஸீதையின்

பெருமை விளங்கும். அவள் யாருடனும் கலந்தாலோசிக்கவுமில்லை.

'ऐश्वर्यमक्षरगतिं परमं पदं वा कस्मैचिदञ्जलिभरं वहते वितीर्य । अस्मै न किञ्चिदुचितं कृतमित्यथाम्ब त्वं लज्जसे कथय कोयमुदारभावः ।' முதலிய ஸூக்திகள் உதவும். கொடையில் - வள்ளன்மையில் - பகவானை விட பிராட்டி உயர்ந்தவள்.

பகவான் 'अभयं सर्वभूतेभ्यो ददामि' என்றால் இவள் 'अलमेषा परित्रातुं राघवाद्राक्षसीगणम्' என அவனுடைய கோபத்திலிருந்தும் நம்மை மீட்க வல்லள்.

'स्वप्राप्तेः स्वयमेव साधनतया जोष्यमाणः श्रुतौ' इति प्राप्यप्रापकरूपेण आकारद्वयवान् भगवान् । श्रुतिश्च 'यमेवैष वृणुते तेन लभ्यः तस्यैष आत्मा विवृणुते तनूं स्वां', 'पिता माता भ्राता निवासः शरणं सुहृद्भतिः नारायणः' इत्यादिका ।

எம்பெருமான் தன்னை அடைவிப்பவன், தானே அடையப்படுபவன் என்ற இரண்டு இயல்புடையவன். பிராட்டியோவெனில், அவ்விரண்டியல்புகளுடன் பரிந்துரைப்பவளாகவும் இருப்பதால் முவ்வியல்புடையவள்.

श्रीस्तु ततोऽपि पुरुषकारत्वयोगेन आकारत्रयवती - 'आकारत्रयसम्पन्नामरविन्दनिवासिनीम्' इति ।

'सहधर्मचरीं शौरेः सम्मन्त्रितजगद्धिताम् । अनुग्रहमयीं वन्दे नित्यमज्ञातनिग्रहाम् ।' கோபமே அறியாதவள், அருள் மட்டுமே உருவெடுத்தவள் பிராட்டி. श्रियः पतिः पुरुषोत्तमः पत्नीवैशिष्ट्येन वैलक्षण्यं भजन्नपि तामपि विशिनष्टि । ஆகில் இது பகவானைக் குறை கூறுவதாகாதா என்னில், அவனுக்கும் தன் பத்னியால் ஏற்றம் வரில் இசைவு தானே ஏற்படும். உண்மையில் திவ்யதம்பதிகளிருவரும் தங்களுக்குள் ஒற்றுமையால் தாங்களே சிற்சில குணங்களை ஒவ்வொருவர் வெளிக்காட்ட ஏற்றுக் கொண்ட அமைப்பே இது.

புருஷஸூக்தமும் ஸ்ரீஸூக்தமும் நமக்கு இவ்வுண்மையை விளக்குகின்றன. ஆசார்யர்களும் நன்கு ஸம்பந்தாய க்ரந்தங்களில் நிலைநாட்டியுள்ளார்கள்.

तत्त्वतो विचार्यमाणे 'युवत्वादौ तुल्येऽपि' इतिवत् श्रियःश्रीस्त्वम् शेषिदम्पत्योः उभयोरपि स्वयमुपनतस्वच्छन्दविभागेनेति शम् ॥

शुभमस्तु ॥

